

ESTIC DECIDIT, PASSO A L'ACCIÓ, FAIG UN CANVI DE PARELLA

“Les persones que no tenen energia sexual són persones que s’amaguen, no brillen; les persones amb energia sexual tenen connexió amb la vida i tenen poder”

NPI: (ni punyetera idea qui ho va escriure)

Impregnat de lectura de llibres d’auto ajuda, sobretot de psicòlegs argentins, de les energies positives, del reiki, del ioga... he aconseguit finalment una base teòrica. Ara cal passar a l’acció!

Només em manca comunicar-ho a l’actual parella i mirar l’horòscop per decidir el dia. Cal que els astres aquest dia estiguin completament alineats.

Tot coincideix que ha de ser el proper dissabte. Sí, dissabte vinent és el dia! A més és cap de setmana, tens més temps i generalment és un dia que la gent té una bona predisposició. També, queda el diumenge per descansar.

Malgrat tot, la por m’envaeix. Dels 60.000 pensaments diaris que em passen pel cervell, 59.500, estan relacionats amb l’efecte de canviar de parella. No és gens fàcil.

Com la majoria de parelles, hem tingut les nostres discussions, els nostres punts de vista diferents; a vegades hem cridat, però després de l’acte sempre ha quedat tot arreglat.

Aquests darrers dies menjo compulsivament xocolata amb el 80% de cacau. He llegit que el cacau és un antidepressiu, després de mitja tarda, vaig restret al lavabo. Cal calmar l’angoixa que això suposa.

Tinc un munt de dubtes, estaré a l’alçada de l’altra, arribarem al final o es mostrarà submissa i passiva? Són pensaments que m’estressen i no em deixen concentrar en fer altres activitats.

Aquests dies he incorporat, per calmar la ment, escoltar el rellotge de Sant Roc perquè no tinc cap gong que em traslladi a un lloc paradisiàc. Tanmateix, engego l’aigua per sentir-la brollar i pensar en un petit rierol on mullar-me els peus i veure les aigües cristal·lines. Però, quan ha passat mitja hora, el meu conscient em diu que he d’anar al lavabo a pixar. El subconscient m’està fent una mala jugada!

Avui divendres ens hem trobat tots quatre. He explicat que el fet de canviar de parella pot ser estimulante. Ha estat més fàcil del que esperava. Tots tres han dit que sí, sense dubtar i han manifestat que un canvi de rutina pot ser positiu. Crec que la meua actual parella, també estava una mica cansada de fer i sentir el mateix. I és que coneixem coneixíem cada gest, cada mirada, sabia quan havia de fer-ho per baix o per dalt. Penso que també volia experimentar noves sensacions.

Agafeu-vos! Hem decidit fer-ho en públic. Res d’espelmes, intimitat... Molta llum i gent al voltant. Hem triat el PUB on s’hi concentra la gent, a la vista de tothom!

Avui dissabte és el gran dia. Ens situem un davant l’altre. La meua nova parella ni em mira els ulls. Penso que potser és la tímida que l’ha caracteritzat sempre. Jo em sento intranquil, em rasco el cap i deixo anar uns sospirs. L’altra parella se la veu impacient. Fem una mena de protocol. L’altra parella demana una cervesa sense alcohol i un te sense teïna, la meua parella

una aigua sense gas i jo seguint el “sense “ no puc demanar una aigua destil·lada i demano un got de llet sense sucre.

El cor em batega. Segur que si la infermera em pren la pressió, aquesta deu estar pels núvols.

Passen dues hores fent la botifarra. La primera ens han “cardat” capó, ens han deixat a zero. La segona ens han deixat a 69. Nosaltres dos en tot el joc no hem tingut bones cartes, en canvi l'altra parella, només manilles i asos. Ja m'està bé per canviar de parella. La propera vegada jugaré amb l'ordinador!

Val més burro conegut que savi per conèixer!